

«استخاره» یادآوری مکرر می‌کند که سبب است از کارهایی که صحت بیشتر بهتر انجام داده بود. یادآوری اینکه زندگی از لحظه‌های کوچک تشکیل شده، اما این بار آن لحظه‌ها آن قدر کشدار و تکراری از آب درآید مانند کوه مخاطب نه مکتبی میکند و نه خاطرهای به خانه میبرد. فیلم در حوضچه‌ای را که کشانور مانده؛ نه به عمق میرود و نه موجی ایجاد میکند

جشنواره ای که میزبانش رانندید

شاید تلخترین حاشیه «الستر» نه در متن فیلم، که در حاشیه آن رقم خورد. این فیلم تنها اثری در چهارمین و چهارم جشنواره فیلم فجر بود که نشست حاشیای خبری بر گزار نشد و عوامل بدون هیچ پرسش و پاسخی، کاد رسانه را ترک کردند. این غیبت معنادار، به نمادی از فیلمی می ماند که در حرفی بر آری گفتن ندارد، یا دست کم جرأت رویه رویی با پرسشها را در خود نمی بیند.

سیگار؛ از نماد تا وسواس

بن حجم از نمایش مصرف دخیانیات، ان هم در فیلمی که قطعاً مخاطب نوجوان دارد، فراتر از یک ضعف هنری و در مرز بی تفاوتی اخلاقی قرار میگیرد. انگار سیگار در جهان صحت به اندازه آب شامیدنی بی خطر و روزمره است.

مین حیایه و سحر و دوشاهی که هر دو از بازیگران توانمند سینمایی ایران هستند، در «استخر» چیزی فراتر از حداقل‌های قابل قبول ارائه می‌دهند. اما مشکل از زمان‌بندی است؛ کارگردانی صرفت به بازیگرانش (به «آه ختخی» و بازی بزرگ حداقلی) دعوت می‌کند. او حتی نسخه‌های آرام در دام دیالوگ‌های سرد و بی‌هیجان خود گرفتار می‌سازد. پهران مادیری که حضورش متوستانت‌پرگ برنده فیلم باشد، در نقشی

هزار بازی سحر دولتشاهی که باید کانون احساسی و دراماتیک فیلم باشد، بی شباهت به یک مجسمه در میان صحنه‌ها جایه جا می‌شود. لیلیس طویان او، این (تئذی‌کسی که علیه روزمرگی قیام کرده)، هرگز شگفتی‌ناظر و ناشناختی تبدیل نمی‌شود و مخاطب را با او همراه کند. صرفاً می‌گوید «دوست ندارم» و می‌رود؛ بی آنکه آلفیماز از خمت. باوش در این «دوست نداشتن» را به او خود بدهد.

جهان کرخت صحت: وقتی سکون به ضد ترازی تبدیل میشود
 یزگی بر جسته فیلم‌ها صحت‌همیشه‌نو که گوییم باطل شد
 یزگی معنادر باو است. اما در «استخر» این سکوت‌ها معنا می‌شود
 به کرختی و بی‌تفاوتی عجیب دل‌گشته که نه‌نهادن‌های نیست،
 بلکه ضد‌های است. زن خانواده زندگی‌اش را ترک میکند؛ مرد
 دیوار خیره میشود؛ پسر به خوشگذرانی با دوستانش ادامه میدهد
 پدر بزرگ به دنبال ازدواج است؛ هیچ فاجعه‌ای رخ نداد.
 پندای سازش ترازی، در شاید افضای کارگران باشد، این بار
 برخلاف دیوار قبلی نه از سر پذیرش فلسفی مرگ و قتلان، که
 نه توانایی در روایت‌گری عمیق است. مخاطب می‌خندد و عبور

گروه فرهنگ و هنر - «استخر» بازخوانی کم رمقی از همان تم ها، همان شوخی ها و همان فرمول های پیشین سینمای صحت است؛ بنابراین اما دیگر نه خبری از کشف تازه است و نه شگفتی. فیلم در صوفیچه ای را کد از ایده های تکراری دست و پا میزند و فروش صحت، فیلمسازی کم روزی روزمرگی را به ناکامی می کشید، حالا در دام همین روزمرگی هنری گرفتار آمده است.

«استخر» سومین ساخته بلند سروش صحت، فیلمی است که بیش از آنکه یک اثر سینمایی مستقل به نظر برسد، شبیه پس‌نوشته‌ای بر دو فیلم موفق پیشین او است. صحت که با «جهان‌با من برقص» و «سبحانه با زرافه‌ها» توانسته بود جایگاهی ویژه در سینمای کمدی-سلفی ایران برای خود دست و پا کند، این بار با اثری رویه‌رویم که در تنها جشنی رو به جلو ندارد، بلکه در جازدن و بلکه سپرفوت انما، انما می‌کند.

خط داستانی «استخر» درباره زوج میانسال است که پس از بیست و پنج سال زندگی مشترک، با تصمیم ناگهانی زن برای جدایی روبه‌رو میشوند. این ایده که فیلمساز آن را محملی برای پرداختن به «عشق گمشده در روزمرگی» میدانند، در ظاهر سوژه‌ای جدی و پرکشش

A woman wearing a black hijab is shown from the chest up. She is covering her mouth with both hands, her fingers spread, in a gesture of shock or distress. Her eyes are wide open and looking towards the camera. She is wearing a black long-sleeved garment. The background is a blurred indoor setting with warm lighting.

تقاطع دو خوانش زمانی که مسیر یکی می شود

وقتی این دو رویکرد را با هم پیامیزیم، تصویر کامل تری از تناقضات دستاوردهای احتمالی فیلم به دست می آید. اگر بگردیم به همای گوید که چگونه با تکیه بر سکوت، نور و غیاب، جنگ را به یک احساس سرخوردگی ترس تبدیل می کند. به قیاسیم نشان می دهد که هسته مقاومت در برابر آن ترس، در اکوسیستم زنانه هتل و کارکردهای اجتماعی - عاطفی آن نهفته است. نقطه ضعف بزرگ فیلم که هر دو خوانش آن را تأیید می کنند شکاف میان آن دو سطح است. زمانی که فرم (تدوین و ریتم) نمی تواند آنقدر قلمرو زنانه مقاومت را با تهدیدات اجتماعی جنگ پیوندی ادراکیتکی بسازد، اثر دچار نوعی سکودفرنی سبکی می شود.

در نهایت، رقص باد در این خوانش دو گانه، بیشتر ملودرامی است درباره جاودانگی عاطفه و مقاومت نامرئی زنان که در پوشش یک درام سیاسی - تاریخی عرضه شده

[illegible]

خویش فمینیستی: هتل به مثابه قلمرو زنانه و بدنهای مقاوم

در نگاه فمینیستی، رقص بادروایتی جالب از قدرت زنانه در حاشیه یک فضاچه مردانه (جنگ) ارائه می‌دهد. صحنه اصلی فیلم، یک سازه ساحلی است که نه توسط مردان، که کاملاً تحت مدیریت و اداره و زن است: خویشید (سوادیه پھیاری) و دخترش مرجان. این هتل، فضایی زن‌محور، پایدار و مولد زندگی است که در تقابل مستقیم با فضایی بیرون (عرصه جنگ و تخریب مردانه) قرار می‌گیرد. ورود یونس، مردی که غایب است و قلمرو مرد را به همراه دریا به این اکوسیستم زنانه بازمی‌گرداند، نظم آن زنانه برای تسخیر که برای تکمیل حلقه عاطفی و نمادین به هم می‌زنند.

نکته مهم‌تر، بازآمایی بدن زن به مثابه مقاومت است: خویشید و مرجان، با

کروه فرهنگ و هنر - فیلم رقص باسدید جواد حسینی با روایت کشت عرفان جواد حسینی (علیرضا شجاع‌انوری) به آغاز می‌دیند که میانه جنگ دوازده روزه، جنبش زن‌ها و پسران هجرت از کربلا و آوازی و رویکرد دیگر فرقه فرامیسم و فمینیسم، که آشکارا خود را در قاطع زنها و سبک‌ها قرار می‌دهد، نه در محتوای ادعای که در فرم اجرا و گفتن پنهان آن است که می‌توان شکافهای معنایان را رصد کرد. خواش فرمالیستی با تأکید بر ساز و کارهای سینمایی (محض) و خواش فمینیستی (با تمرکز بر بازتابی زن و قدرت) نشان می‌دهد که هسته ادبی فیلم نه در جنگ و بیرونی، که در تبردن زمان با حفظ مسکوت و سادست‌ان و زنان آن، نقشی، فراتر از نگهداران عاطفی یک هتل ایفا می‌کنند.

خواستن فرمالیستی، هیئت زده شده از طریق نو صبا و تدوین فرمالیسم روسی را متمرکز بر آشنایی زبانی و بررسی صورت اثر مستقل از زمینه، کلید تحلیل تکنیک‌های رقص باد است. فیلم به‌جای بازی‌های مستقیم و مستقیم، جنگی از اقتصاد نشانه‌ای حداقلی استفاده می‌کند، جنبه‌های زیبایی، نوهای مشکوک در یاسکوت ناگهانی باد. این غیاب خود یک حضور قوی است و نوهای مشکوک در امری انتزاعی، شیوه‌وار و درون‌زنا تبدیل می‌نماید. کارگردان فرمالیستی این انتخاب آن است که جنگ به یک استعاره بصری - صوتی برای آشوب درونی شخصیت‌ها تبدیل می‌شود. و طریقه نوپردازی فیلم به بر تضاد بین روایتی خسته کننده و دست‌ساز می‌باشد. نوهای هنر مثل استعاره است. جغرافیای روانی اثر را می‌سازد. فضای

نوبت دوم

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف آدرس: بندر عباس - بلوار ناصر - جنب بیمارستان شریعتی - شرکت و آب و فاضلاب استان هرمزگان (امور قراردادها) تلفن ۸۷ - ۸۶ - ۳۳۳۵۰۵۸۲ می باشد.

شفا سہ: ۲۱۲۱۹۲۰

• ۹۳۴-۷۶۸-۶۴۳۷* • ۹۳۰-۶۲۲-۵۳۳ •

@STUDIO.ORT

عرضه کننده انواع کامپیوتر، لپ تاپ
ماشین های اداری و لوازم جانبی ، تعمیرات سخت افزار نرم افزار و شبکه

آدرس: دیپلمات مال صفین ، طبقه سوم ، پلاک ۴

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش